

DISSERTATIONIS,
DE
BIBLIOTHECARIIS
ACADEMIÆ ABOËNSIS,
PARTICULA SEXTA.

QUAM,

ANN. AMPL. PHILOS. ORD. AURAICO,

publico examini,

in Audit. Philos. d. II. Jun. a. MDCCCXIX,

h. p. m. f.

PRÆSIDE

Mag. FREDR. WILH. PIPPING,

Hist. Litter. Prof. Publ. Ord. et Biblioth. Acad. Præfecto,

PRO SUMMIS IN PHILOSOPHIA HONORIBUS,

modeste subjicit

CAROLUS AUGUSTUS HJORTH,

Stipend. Publ. Borea-Fenno,

ABOÆ, typis FRENCKELLIANIS.

Acad. Fenno

THESES.

I.

Ufus Historiæ cum sit multiplex, eo diligentior ei navare debemus operam, quo majori jucunditate hæc animos nostros simul allicit,

II.

Qui de Historiæ Litterariæ studio idem non valere putet, jucunditatis, quam ipsa varietas copiaque rerum habet, immemor, difficultates tantum studii illius respexisse videtur.

III.

Nulli negamus, lucem litterarum medio ævo extinctam nunquam fuisse; eas autem, adversis quamplurimis laborantes, spissisque ignorantix tenebris obductas, intermortuas sæpius jacuisse, contententibus quis non annuat.

IV.

Præ cæteris illius ævi nationibus magnam ab omni posteritate inierunt gratiam Arabes, ne funditus litteræ perirent impediētes.

V.

Concedendum tamen est, feliciori incubuisse Arabes cura in colligenda, servanda ac reficienda antiquorum scripta, quam in novas disciplinas tradendas.

VI.

Nec sicco omnino prætereunda est pede opera eorum, in propagandis scientiis litterisque ad remotissimos terræ fines posita. Quare summo jure album sententiæ eorum, qui nomine Restauratorum Litteraturæ Arabes insigniunt, calculum adjicimus.

VII.

Ad quintum usque sæculum, raro cum aliis commercio gaudentes, culturæ parum quidem tribuerunt; rudes vero huc usque fuisse, nemo facile probaverit.

VIII.

A Muhamede autem, qui doctrina religionis sua ventum movit igniculis, naturæ beneficio in animis gentis latentibus, eo perducti sunt Arabes, ut litteris prodesse potuerint.

och förordnat, ståar inthet migh at *disputera*, med mindre Iagh will gåa ifrå det käreste. 2:o. *Officiales bellici* kunna de kallas än då, *propter officium, quod circa bellica negotia versatur*.

5:o Uthi Dorfftz Hofrätt äro alle *Nobiles*. I Rijga General Gubernament &c.

R. 1:o Dertill swaras det samma som förh.t år, så framt så år, som H. Högåhrwæt säger. 2:o *Ex forma Reg.* hahr Iagh det, at de *in secunda classe* skola wara af borgerligit ståndh. 3:o Det samma *confirmerar* Rättegångz *processen, punct. 2.* 4:o Om General Gubernamentet i Rijga hahr Iagh inthet *Speciatim* nemd, wij dare än Regimentz formen gifwer anledningh.

6:o *Adulationis gratia* nempnes i *disputation* några Herrar &c.

R. Af sådant *ingenio*, att *adulari* och *assentari*, bör man inthet skattas, ej heller år Iagh der medh bewant; men om dbe höga Herrar äro afnåmbde, år det *propter Eminentiam ipsorum, et honorem ipsis debitum*, det Biskopen ej må förtryta.

7:o Säger H. Högåhrwæt, han skal inga många penningar flyka för sitt *opus Politicum*.

R. Iagh hahr aldrig någon girigheet öfwat eller derigenom någon menniskia blättat; men det Iagh efter handen hahr *publicerat* några *disputationes in mea Professione*, år skedt af den plicht och skyllugheet, som *Constitut. Acad.* migh uthi min *profesjion* påläggia, at åhrligen hålla *publicas Disputationes*, och icke af een sådan *Sordida cogitatione*, at lägga något der medh tillfammen. Önskade sådana *Exercitia* kunde lända Gudz namn till åhra, min Nädige öfwerheet till nöije och behagh, och den Studerande ungdomen till godh *Information*.

8:o *Opus Politicum* bör *cenferas* uti Kongl. Cantzlij.

R. Wij hafwe Kongl. *declaration* för oss, att *Exercitia Academica* äre *exciperade* ifrå den *cenfur* uthi Kongl. Cantzlij skee bör. Doch icke desto mindre finnes Iagh redabogen och willigh att under.

dergå den *censur*, der H. Högh Grefligh N.de så nådigast behagar, och sielfwa *opas* kan blifwa färdigt och förd till ända. Och emedan dhesse förb.de skåål icke synes wara af den *importance*, att *disputatio publica* må *inhiberas*, alltså befinner iagh detta flyta af een särdeles och *privat affect*, den som här till förborgat varit hahr, för det iagh rethwijlan hahr welat befordra, Kongl. Maj:tz breef och *Confirmation*, så och H. Högh Grefl. N.des *recommendation* uthi M. *Justandri* saak, uthi mitt Rectorat sökt tillijka medh S. M. *Thyronio* at ställa i werckeligh *execution*: (deleta sunt hæc: icke kunnat behedra hans hustru med wälborne frus Titel;) giordt een *visit* der hoos honom och låtit förmärckia, huru illa det misshagade ofs alla, att H. Högährw.t legger sigh uthi een onödigh tråta med *Senatu Acad.* uthi S. *Doct. Alani* Enckias saak &c. *Et hinc illæ lachrymæ. Judicet Deus et vindicet. Item Acad. nostra Cancellarius.* Owanligt och ohörligt hahr det varit här alt ifrå *Academiens* begynnelse, att *Pro-Cancellarius* tager på sigh *Cancellarii* autoritet och myndigheet, at *moderera* och *corrigeræ* *Senatus Acad.* eenhellige *Sentens* och *doom*, huilket egentligen står *D. Cancellario* till at göra, effter *Constitut. Academicarum c. 2. p. 4. Jus admonendi, si quis negligens fuerit, tribuunt Constitutiones Academicæ Pro Cancellario; non vero jus inhibendi et exequendi extra Consistorium.* Alt detta medh hwadh meera hemställes i första ödmuikheet H. Högh Grefl. N.de Rijks Drotzen att efter sitt höga omdöme retta och *corrigeræ*. Och lesfwer iagh tillijka medh *Rectore et Senatu* uthi den ödmuike tillförlicht, H. Högh Grefl. N.de ofs handen reckiandes warder, att *totius Collegii* autoritet eij må försalla, och een *Profesor* såckilt för *Consist. Acad.* skul må sättas i fara, helst uthi sin tjenstz förrettande. Förblifwer stedsse ll. Högh Grefl. N.des ödmuike och underdånige tienare AXELIUS KEMPE.” — Rescriptum quoque illud Cancellarii, et fata Dissertationis memoratæ illustrans, et quo fortius vix aliud memoriae dignius unquam proferatur testimonium humanitate conditæ gravitatis moderationeque plurimum valentis præditiæ, qua in rebus Universitatis nostræ regendis usus primus ejusdem Cancellarius, ære perennius sibi monumentum erexit, exscriptis dabitur nobis speramus. En igitur verba ejus: “PÅR BRAHE &c. Wår wenliga Hellsan &c. Wij försakades icke längesedan att låta afgå till Eders Åhrewyrdigheet, och E:r Godhe Herrar och Mån Wåre althware förma-

förmaninger, om een godh sänia och eenighet, Eder emillan; Men warde nu åter å nyo medh Edre, serdeles Hr Biskopens och *Professorens M. Axelii* Kämpes inbördes irringar beswärade, så att Wij iu dhes mehra dher widh trötta, såsom sliکه misshagelige infall Ofs, ifrån dhen tijdh Wij först dhen *Academiens* inställningh igienom Gudz bijstånd af Kongl. Maj:t tillwäga brachte, inn till såå Åhr nu tillbaka förmedelt dhe Godhe Herrars och Måns berömmeliga förnuftigheet, som ther i *Societeten* leswat hafwa, mehrendels åhro heldt owahne. Wij råde alt dherföre ån ytterligare, alswarligen och trooligen förmaane, dett alla samptelige och hwar för sigh i synnerheet wille ställa sigh för Ögonen hwad theas plicht emoot hwar andra åskar och fordrar; nederdämpandes all illwillia och owenskap, och i dhen stadhen igien medh förtroligt omgenge och godt förståndh ehersettia dhen begågne brist af een wederbörligh wellwilligheet; hwilket sålunda förnembliگast skier och effterkommes, när hwarion och eenom lemnas dhen wyrdnatt, heeder och åhra som Gudh och höga öfwerheeten hafwer förordnaten till; Och hwad *Collegialiter* bör förhandlas, sådant medh samnade Råd h må handteras och öfwerläggias; sampt dher någre små och onödige splijter kunde insmyga, dhe så innom lyckta dörrar af wederböranderne bijleggias och aflåttas, och ickeså förargeligen i allmendt uthbrista, Och skall ofs inthet okiärare wara att förnimma, ån fleere sliکه *Inconvenientier*; såsom Ofs eij heller något kiärare åhr, åhn Eders *Societets* för köringh, then Wij jemwåhl stedze åhre benågne att beskråmia, sampt mehra dhertill uppwechte warda, enår Wij spörte all tingh i sitt behöriga godha skick löpa; Wij ogillie eij heller det *Academiske* öfningerne medh sijt idkas, och androm till proff af then *Academiens* sijt på trycke uthgå; Men såsom Kongl. Maj:t hafwer warit förorsakat igienom dhes sidsa påbudh om tryckeriet beskråmia dhes frijheet wedh *Academierna* och annorstådes innom wisla wilkühr; såsom att iuga *Traktater*, serdeles dhe som röra religionen eller angå war *Stat* i någrehanda måtta måge publiceras, uthån ått wara Kongl. *Cancelliet* insinuerade, och af Kongl. Maj:t sampt them som Kongl. Maj:t godt sinuandes warder, samme werk förtroo, öfwerseedde och *Sensurerade*, Alltså emådan detta *Professorens M. Axelii* Kämpes werk iu år af dhet slaget som Kongl. *Placatet* således förmåblar om, Ty wehle Wij hafwa *Consistorium Academicum* så wål som honom påmindte at see sigh före det emoot

tibus. Resp. GABR. MATHESIUS. Aboæ, 2:o. (mmmm).

Ethicæ Disputationes quatuor: 1. *Ad doctrinam de Philosophia Practica, imprimis summo bono civili, actionibus itidem humanis, selectiora nonnulla exhibens.* II. *De virtutis moralis natura in genere, Pietate et Justitia in specie.* III. *De Modestia et Magnanimitate, nec non Liberalitate et Magnificencia.* IV. *De Mansuetudine et virtutibus Hæmileticis.* sub numeris 18, 17, 20 et 21 a Celeberr. LIDÉN (mmmm) commemoratæ, annis 1649, 1654 et 1655 quæ prodierant, in unum postea junctæ volumen, adjecta appendicis loco quinta, sub numero 19 et anno 1652 eadem a LIDÉN descripta, scil. *Hexilogia s. de habitibus intellectualibus, in genere et in specie*, communi hoc titulo ornatæ sunt: *Philosophia Moralis sive Ethica, ex optimis quibusque philosophis per præcepta, commentaria et quæstiones succinctæ et dilucide tradita et ventilata in Academia Aboensi, Auctore et Præsidente AXELIO KEMPE, Academiæ Bibliothecario, addita est ad calcem appendicis loco, Hexilogia, eodem Auctore. Aboæ, a. 1656 per*

dem, te Kongl. påbudh icke något förbrytes, och detta werket altfå, åstwen wåll som, här effter, slijke och andre af förberörde ardt icke måge uthkomma, förr ån Kongl. May.tz allernådigste omdöme och tillåtelse i underdånigheet afhemptas. Detta wij förmodhe Edher i behörigh motta effterleswa, och wåra trogne förmaninger Eder till effterdöme förestella. Wij förblifwe &c."

(mmmm) Unius STYERNMANNI fide hanc Disertationem commemoravimus, qui et annum, quo edita est, non extare, et se ignorare, dixit, num plures ejusdem farinae sint evulgatæ. Vid. *Ab. Lit.* pag. 63.

(mmmm) Vid. *Catalog. Disertation.* Sect. III. pagg. 106, 107. ubi tamen præpostero ordine duas priores recensuit auctor; decima nempe septima mense Novembri, decima autem octava in Junio, examini publico propositæ fuerunt.

per Petrum Hansonium, 8.o. Principem hanc *Ethica Kempiana* editionem, non nostrum solum fugientem conspectum, sed omnibus quos evolvimus harum rerum scriptoribus, vulgo occurrentibus, quoque ignotam, rarissimam quidem putamus, sed in controversiam tamen minime vocandam, cum in felix omen, ut et honoris amorisque gratia, primæ huic editioni a fautoribus quibusdam et amicis præmissa vota, ante tertiam denuo recusa (00000), nec minus rubrum secundæ illius, maxime autem *Bibliothecæ Suiogothicæ Stiernmannianæ* Tomus VI.us, codex Bibliothecæ Reg. Academiæ Upsaliensis manuscriptus, unde exscriptum titulum, jam allatum, amici nunc peregrinantis beneficio debemus, rem extra omne dubium ponant. Quærentibus autem quomodo concilianda sint hæc cum *Catalogo Dissertationum Lideniano*, e quo colligitur, Disputationibus Ethicis septem recentioribus, quæ annis 1661 et 1662 apparere, constatam esse KEMPPII *Philosophiam Moralem sive Ethicam*, quam primo typis mandatam a. 1662 fuisse etiam Nobiliss. STIERNMAN in *Aboa Literata* docet, occursuri, convenientiam et Corollariorum cujuslibet Dissertationis ex prima editione, tertiæ illi coronidis loco (ut mox docebitur) subjunctorum, cum iis quæ Disputationibus quatuor Ethicis, jam citatis, adhærent, et Titulorum, quos communes habent hæc cum integri operis Ethici partibus, offerimus contemplandam, unde nobis, inopia ipsius libri, cujus inspectione dubia pellerentur animo orta, nonnihil anxie rem perpendentibus, lucis ad eam illustrandam necessariæ plurimum affulsit. Etenim quatuor tantum Disputationum Corollaria in tertiæ editionis coronide recensentur, quorum quæ Disputationi saltem primæ et secundæ

00000) A. 1656 d. 22 Januar. scripta est gratulatio ENEV, SVENONII et cæteræ Bibliothecarium Adjunctumque Facultatis Philosophicæ auctorem Dissertationum salutant,

dæ (ppppp) tribuuntur, in omnibus et singulis verbis congruunt iis, quæ binis illis a. 1649 ventilatis Disputationibus Ethicis adjuncta sunt, uno excepto octavo alterius Corollario, quod in repetita plane desideratur recensione. Omnium autem quinque frontes et sectiones verbis inscribuntur, quibus *Philosophiæ Moralis s. Ethicæ* totius titulis apprime respondent, cæteraque omnia unam eandemque telam, fusius postea textam, produnt. Ad quam pertexendam animum rursus cum applicuisset auctor, Ethicas illas Disputationes quinque revisas et tot augmentis locupletatas, ut in septem creverint partes, non solum publico examini, a novis Respondentibus defendendas, denuo, forsan a. 1661 (qqqqq), subjecit, sed in unum etiam iterum compactas, sic iterum edidit, munitas hoc Indice: *Philosophia Moralis sive ETHICA, Ex Aristotele et optimis quibusvis Philosophis Per Præcepta, Commentarios et Quæstiones Succincte et dilucide tradita et ventilata in Acad. Aboënsi ante Sexennium: nunc vero recens recognita, multis aucta et locupletata. Authore et Præside AXELIO KEMPE, Pol. et Hist. Prof. ord. — Augustinus ad Maced. Virtus eo pluris æstimanda est, quo plura contemnit. — Aboæ, impressa a Petro Hansonio A. T. Anno 1662. 8:o. Tertia autem vice prodicens opus, ita inscriptum fuit: Philosophia Moralis sive ETHICA, Ex Aristotele et optimis quibusq; Philosophis Per Præcepta Commentarios et Quæstiones Succincte et dilucide tradita et ventilata in Acad. Aboënsi, nunc vero recens recognita, multis aucta et locupletata. Authore et Præside AXELIO KEMPE, Juris Prof. ord. — Augustinus ad Maced. Virtus eo pluris æstimanda est, quo plura contemnit.*

ppppp) Cæteras perlustrare datum nunquam fuit.

qqqqq) Titulo Disputationis primæ a LIDENIO haud descripto, eidem quippe ignoto, quibus rationibus nixus in annum 1661 initia operis fixerit nescimus.

tenuit. *Editio Tertia. Aboæ, Impresſa a Petro Hanſonic, A. T. Anno 1673. 12:o.* Recognitionis pauciſſima admodum in ultima hac editione occurrunt veſtigia: nec ipſam materiam tractandam locupletantia offendimus augmenta; ne autem vacuæ relinquerentur pagellæ ultimæ, adjicienda aliquot putavit auctor coronidis loco corollaria cujuſlibet Diſputationis ex prima editione, quibus inſuper addidit Quæſtionem de Jure publico et Politica, ut viam ſibi ad ſequentia (rrrrr) ſterneret, *An ſc. Politica et Jus publicum in Academicis Uniuerſitatibus, proponenda ſint et addiſcenda?*

Politicas quoque Diſertationes ita junctas aliquando edere, major quidem earum numerus certe ſuaſit; ſed ad effectum an unquam perductum ſit tale conſilium, valde dubitamus. Negandum quidem non eſt, haud deſtituiſſe inceptum opus, particula illa decimi quarta divulgata, auctorem, ſed adjectas adhuc pagg. 458—521, Sectionis II. ſeu Poſterioris Caput X. *De Clericis ſive Eccleſiaſticis Perſonis*, integrum, et Capituli XI. *De Academicis Perſonis et Scholaſticis*, partem continentes, in exemplis ſaltem a nobis examinatis occurrere, nullo tamen his præfixo partis ſpecialis *παραμω*; nec vero vel ita abſolutum eſt opus illud Politicum, in media voce deſinens, nec partes ejus, quæ ſeorſim luci traditæ ſunt publicæ, uniuerſali rubro, materiam totius indicante, ornatas vidiffe quemquam novimus. Inchoatam eſſe et ad dimidium perfectam a. 1664 Politicam *Aboæ Lit.* pag. 63. refert STIERMAN: quod quidem quantum ad inchoatam negare nolumus, propter ignorantiam

(rrrrr) Quænam ſint hæc, haud ſane perſpicimus, niſi continuationem Politicæ indigitatam velis. In quæſtione quidem enodanda argumentorum plurima repetuntur, quibus *Apologia* ſupra expoſita nititur,

rationem Disputationis primæ Politicæ, cujus ne descriptum quidem indicem legere contigit ullum; de continuata autem et finita idem non valere, ex allatis patet. Præterea, in hoc opere commemorando dum versamur, transeundum forte non est silentio quod pag. ejusdem 516 irrepfit, mirum plane in sua ipsius causa scriptoris mendum, dicentis se primum Bibliothecarii officium hic obtinuisse a Regia Majestate 1651; quod tamen d. 18 Dec. præcedentis anni contigisse, et ipsæ nominationis litteræ et alterum earum, d. 29 Jan. a. 1651 Confessorio Academico exhibitum, exemplar satis superque probant.

Programmata KEMPII typis expressa tria solummodo inspeximus: Primum quo, Promotor legitime constitutus, nomine Facultatis Philosophicæ die 24 Maji a. 1638 Candidatum Philosophiæ GEORGIUM PRYTZ invitavit, ut Promotioni die 26 ejusd. mensis habendæ, insignia eruditionis accepturus adesset (sssss); Secundum quo, Rector Academiæ, Patres et Cives, cum Academiæ tum Urbis, ad exsequias CATHARINÆ LEVEL, conjugii S. S. Theol. Doctoris et Profesoris PETRI BÅNG, frequenti pompa eundem d. 5 Decembr. a. 1675 convocavit; et Tertium, in eodem Rectoratu, d. 23 Apr. a. 1676 editum, actum introductorium JOHANNIS GEZELII *Junioris*, S. S. Theologiæ Licentii et Profesoris Extraordinarii, indicans. Præter ea in schedis Academiæ undique collatis videre est prototypum Programmatiss, beati ipsius KEMPII, tum Rectoris, manu die 11 Septembris a. 1664 exaratum, quo die efferendus esset S. S. Theol. Doctor et Professor Primarius GEORGIUS ALANUS, annuntiandaque Oratio funebris, in obitum ejus a Mag. MARTINO MILTOPÆO, Eloquentiæ Professore, postero habenda;

sssss) Singulos promovendorum tali programme, uno eodemque mutatis tantum mutandis cuique misso, convocare, moris fuit antiquioris.

dā; cujus scripti, sine carentis, aliquam periisse partem, dolendum sane est.

Carmina tandem plurima Noster, tam Latiali quam vernaculo sermone, contexit, funebria, nuptialia, gratulatoria votivaque diversæ speciei, quorum haud contemnendam quidem notatam habemus copiam, et majorem sine dubio præbet silva scriptorum, in quovis fere vitæ humanæ articulo, plus minus memorabili, tristi, læto, designando vel celebrando; pro more illorum temporum KEMPPII ætate typis excusorum; recensione autem illorum, vix unquam absolvenda, et per se exigui omnino usus, supersedendi veniam eo facilius dandam nobis speramus, quo minus pretii talibus versiculis, quam velocissimo plerumque calamo fluentibus, et sæpius animi, ad officia parati, quam ingenii, divino afflatu nutriti, specimina præbentibus, vulgo insit. Kempianorum præterea carminum vix ullum in eam productum est amplitudinem, ut solum plagulam typis expressam compleat, sed omnia unacum aliis ejusdem indolis atque rationis aliorum scriptis edita, vel partem operum eundem in finem plurimorum studio congestorum efficiunt, vel alio plane consilio compositis fortuita quasi accessione confarcinata sunt. Reperiuntur enim vel inter Epicedia, Epithalamia Applaususque varii nominis Votivos, vel Concionibus funebribus, Orationibus, Disertationibus, Libris et scriptis cujuscunque indolis, Fautorum, Collegarum, Amicorum, Discipulorum, reverentiæ, admirationis, amoris et benevolentiae ergo annexa. Quorum enumerandorum quis finis? — Si lentio forsan sola non oblitteranda Carmina Latina, in coronationem Reginae *Christinae* facta, cætera et amplitudine et laudibus vatem illustrantibus præcellentia, quorum commemoratione confirmatur quod pag. 28 dubitanter, quippe in re nondum satis explorata, narravimus, specimen aliquod sui in solenni illo actu Nostrium dedisse. Post editam enim demum Dis-

fer-

sertationis hujus Particulam Secundam innotuit nobis *Suecia Triumphans: Sive Votivæ Gratulationes Serenissimæ, Potentissimæque Principi ac Domina, Dn. CHRISTINÆ, D. G. Suecorum, Gothorum, Vandalorumque Regina, Magnæ Principi Finlandiæ, Duci Esthoniæ, Careliæ, Bremæ, Verdæ, Stetini, Pomeraniæ, Casubici et Wendæ, Principi Rugiæ, Dominaque Ingriæ et Wismariæ; Heroinæ pietate, prudentia, justitia, animi magnitudine, cæterisque regnandi artibus sexus ætatisque captum supergressæ; Germaniæ Liberatrici; Religionis et Libertatis Propugnatrici; Sociorum Conservatrici; Hostium Victrici; Pacis Fundatrici; Musarum Fautrici; Patriæque Austriçi et Altrici, cum Coronam aliaque Imperii Sueo Gothici Insignia maximo universi populi applausu Holmiæ die XX Octob. A. C. M.DC. L. susciperet, subjectissimis animis, linguis, calamis consecratæ, Stockholmæ, Typis Ignatii Meureri, in Folio; ubi Fennorum vota concepta diceres, cum poemata quæ continet, præter KEMPIMUM, JOHANNEM CURNOVIVM (ttttt), Fennum quoque, auctorem agnoscant. Versibus Elegiacis compositorum horum quatuor sunt KEMPII; scilicet, in Insignia Regni Svecani, opusculo præfixa, Octostichon, in nomen titulosque Regina, per Anagramma, *Chara Deo: Murus Gregis Tutus, Imperiique Amor: Artium Gnavus Honor: Age, Tela Cadent*, Tetrastichon, quod excipit *Plausus*, XLII absolutus Distichis, et agmen claudit *Epigramma* decaastichon. CURNOVII autem sunt *Anagramma*, *Epigrammata* tria et *Votum*, Latina illa omnia, hoc Fennicum,*

ttttt) De eo consulatur STIERNMAN *Aboæ Lit.* pag. 27.

Corrigenda.

Pag. 7. Lin. 23. 1802 l. 1801.

— 26. — 5. 1625 l. 1626.

— 27. — 32. *Brusen* l. *Brusen*.

— 31. — 25. 1641 l. 1651.